

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 259.

Anden Session.

70de Møde.

Måndagen den 20de Januar.

(Fortfat.)

Rigsministeren: Jeg skal kun tillade mig endnu en kort Bemærkning i Henseende til Finanscomiteens Forslag: kun at votere den forlangte Sum til Landcadetacademiet for de tre første Qvartaler. Har jeg rigtigt opfattet Ordføreren's Mening, er Motivet til dette Forslag at søge deri, at man vil bruge det som et Slags Tvang mod Ministeren til, at han, saasnart Rigsdagen kommer igjen sammen skal forelægge et Forslag til en saadan Organisation af Landcadetacademiet, altsaa med andre Ord, at han uden saadan Tvang ikke vilde gjøre det, (Mange Stemmer: Nei! Nei!). Underledes kan jeg ikke see den praktiske Betydning deraf; thi, naar Planen for Armeen og derunder Planen for Landcadetacademiet maa see i det Tidligste kan træde i Kraft i Slutningen af sidste Qvartal, og sandsynligviis senere, og navnlig for Landcadetacademiets Vedkommende ikke førend ved et nyt Underviisningsaars Begyndelse, altsaa i Slutningen af 1852, saa er der aldeles ingen paatrængende Nødvendighed for nu at bestemme, at der kun skal tilstaaes Betaling for Academiet for de tre første Qvartaler; det er dog ganske vist, at Academiet i det sidste Qvartal vil behøve Pengemidler i samme Udstrækning, som i de tre første. Det er altsaa et Slags Tvang imod Ministeren: han skal til den 1ste October forelægge for Rigsdagen en ny Plan; men denne Tvang anseer jeg for overflødig (Hør!). Jeg tillader mig derfor at andrage paa, at dette Forslag bliver taget tilbage, og at Summen voteres for alle fire Qvartaler.

Mourier: Jeg skal blot tillade mig at yttre et Par Ord med Hensyn til Minoritets-

forslaget under Nr. 11, som af Mindretallet er motiveret derved, at den i Frd. af 14de Septbr. 1774 § 30 omhandlede Indførelse af Districtsheftene til bestandig Tjeneste formeentlig nu burde finde Sted. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning), som nylig talte for dette Forslag, har søgt nærmere at begrunde det og tillige med megen Bestemthed udtalt sig for den Anskuelse, at Districtsheftene skulde betragtes som Statens Eiendom; han var saa vis i sin Sag, at han erklærede, at der herom aldeles ingen Tvivl kunde være. Naar saaledes den ærede Rigsdagsmand paastaar, at hans Anskuelse er den eneste rigtige og saa afgjort rigtig, at derom ikke kan være den mindste Tvivl, maa jeg dog tillade mig heri at modstige ham; og jeg tør saameget mere gjøre dette, som det umuligt kan være den ærede Rigsdagsmand ubekjendt, at Mænd, der dog ogsaa have nogen Indsigt i disse Forhold, vedkjende sig en ganske modsat Anskuelse, og det ligesaa tidt kan være ham ubekjendt, at denne sidste Anskuelse netop er den, der hidtil har gjort sig gjældende i Administrationen gennem en mangeartig Praxis. Jeg tør derfor antage, at det egentlig ikke engang er den ærede Rigsdagsmands Mening, at Rigtigheden af hans Anskuelse skulde være saa aldeles uimodstgelig. I ethvert Fald er det vist, at der er meget vigtige Grunde, som tale for den modsatte Opfattelse; og naar man har meent, at den omtalte endelige Indførelse af de saakaldte nationale Heste nu skulde see, saa vil jeg herved kun bemærke, at om end Staten, strengt taget, kunde ansee sig berettiget til, i Henhold til Bestemmelserne i Frd. 14de Septbr. 1774 § 30, nu at indkøbe Hestene til bestandig Tjeneste, skal det neppe kunne nægtes, at dette, saaledes som Forholdene nu engang i en lang Række af Aar og gennem en Række af offentlige Foranstaltninger have